

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

ninger til de Udtalelser, der er fremsat af de ærede Ordførere.

Det ærede Medlem Hr. Nielsen Mann og det ærede Medlem Hr. Lange omtalte, at der i det Forslag, som blev fremsat af mig i Efteraaret, var sket en betydelig Ændring, idet § 1 i dette Forslag var udgaaet. Det er rigtigt. Den paagældende Bestemmelse gik ud paa, at man kunde anvende de Kløveravner, som der har været talt saa meget om, endnu en vis Tid. Det er et Spørgsmaal, der har været stor Strid om mellem Forbrugerne inden for Landbruget, saa jeg syntes, det vilde være rigtigt, at man fik dette Spørgsmaal til Klaring og Afgørelse i Rigsdagen. Jeg for mit Vedkommende har aldrig lagt Vægt paa, om Tilladelse til denne Anvendelse blev gennemført eller ikke, hvilket ogsaa fremgaar deraf, at Bestemmelsen ikke gik ud paa at tillade Anvendelsen i en videre Fremtid, men kun gik ud paa at faa en vis Afvikling. Man maa huske paa, at denne Anvendelse har fundet Sted tidligere. Efter at Lovforslaget var fremsat, er der kommet Oplysninger frem, der gjorde, at man i Folketinget blev fuldkommen enig om, at saadan Anvendelse ikke burde tillades i Fremtiden.

Naar der er foretaget en Ændring vedrørende Bestemmelsen om Angivelse af Vitaminindholdet, er det, fordi man har ment, at der ved Opgivelse af Indholdet i Kilogram fremkommer saa store Tal, at Befolkningen kan tro, at Stoffet er uhyre vitaminrigt. Man har derfor ment, at det stemmer mere med Rimelighed, naar Vitaminindholdet angives pr. Gram. Det er ud fra denne Betragtning, man har foreslaaet den foreliggende Affattelse af Bestemmelsen.

Naar det i § 2 er foreslaaet, at der skal føres autoriserede Bøger i de Virksomheder, som indfører, fremstiller og forhandler de paagældende Affaldsprodukter, er det sket, fordi man har noget vanskeligt ved at kontrollere, naar først Stofferne er fundet sammen med Foderblandingerne, hvorimod man, naar man faar Ret til at undersøge, hvor Affaldsprodukterne kommer hen, har lidt Klarhed over, hvor man skal undersøge, om de nu ogsaa indeholder de Stoffer, de skal indeholde, eller ikke. Det er for øvrigt i Folketinget, man har ment, det vilde være en Fordel at have Bestemmelsen saaledes formet, hvad man i Administrationen selvfølgelig er enig i.

Om § 3 vil jeg gerne sige, at for mig er det af stor Betydning, at man ikke overdriver Betydningen af Statskontrol o. lign. Naar Loven stiller alle ens, har det ingen

Betydning, om der reklameres med Statskontrol eller ikke Statskontrol. Hvis man indsatte en Bestemmelse gaaende i den Retning, som man var tilbøjelig til, vilde Befolkningen tro, at enhver Vare, der udgik, var statskontrolleret, men det er den ikke. Det, der indeholdes i Loven, er, at det er forbudt at foretage sig visse Ting, og at det skal oplyses, hvad Varen indeholder; og saa har man efter Loven Ret til at undersøge, om det er rigtigt, at Varen indeholder det, den udgiver sig for. Men det er ikke det samme som, at enhver Sæk er kontrolleret. En Reklamerings til den yderste Grænse vil af Befolkningen meget let blive misforstaaet og bliver misforstaaet nu, og det er det, jeg finder urimeligt og urigtigt. Naar man stiller alle lige og paabyder, at man ikke maa bibringe Folk det Indtryk, at der er andet i Stofferne, end der er, har Reklamen ingen Betydning. Derfor tror jeg, det er overordentlig vigtigt at faa denne Bestemmelse indført. Den gælder naturligvis alle, baade statskontrollerede og private Virksomheder. Det maa være saaledes, for at ingen skal hildes i den Opfattelse, at man er bombesikker paa, at der ikke forefindes noget i Varen, som ikke burde findes i den.

Med Hensyn til § 4 vil jeg gerne understrege, at det ikke er Meningen med denne Paragraf, at den skal give Anledning til en Forhøjelse af Afgifterne, slet ikke — det er jeg enig med de Herrer i. Formaålet er, at man dog i nogen Grad kan sætte Afgiften i Forhold til Omsætningen. Det er jo nu urimeligt, at en Omsætning paa meget store Beløb ikke skal betale mere end en lille Omsætning. Naar man ikke har Ret til at kræve Oplysninger om Omsætningens Størrelse, er det imidlertid meget vanskeligt for Administrationen at fastsætte forskellige Afgifter for store og smaa Virksomheder, og det er navnlig, fordi man savner denne Mulighed for at kunne konstatere, om Omsætningen er større eller mindre i de forskellige Virksomheder, at man ønsker Adgang til at kræve disse Oplysninger. Bestemmelsen er derfor ganske naturligt foreslaaet for at faa en Mulighed for at graduere Afgifterne, ikke for at faa flere Penge ind.

Jeg tilføjer, at det af det ærede Medlem Hr. Nielsen Mann omtalte Tilsyn i § 17 naturligvis er det Tilsyn, som Udvalget fastsætter skal føres med disse Forhold. Der staar udtrykkeligt i Lovens § 17, at man overlader til et Udvalg, som nævnes i Loven, at afgøre, hvorledes Tilsynet skal føres, og det er det Tilsyn, dette Udvalg er enig om, som der her er Tale om.

Endelig skal jeg sige til det ærede